Allegorice ℭ psumunt et ī cinerē redigent: sz tū in resurrectiōe gloriosiores resurgent. Unde sequit: a ¶Et sicut opertoriū mutabis eos: Uel/sicut palliū: fm aliam litterā. Palliū vel operto/riū mutat in solēnitatibus magnis: ⁊ gloriosius et splēdidius sumit: Ita ī die illa solēni in resurrectiōe. s. corruptibile ꝗ cor/pus ⁊ corruptū/induet incorruptionē: ⁊ mortale et mortuum corpus/induet īmortalitatem: et quod seminatū est et putrefa/ctū in ignobilitate surget in gloria. Et quia quidam resurgent qui non habebunt hanc gloriam: vt melius exprimat/addit: c ¶Et mutabunt/in melius. j. Corinth. xv. g. Omnes qui/dem resurgemus: sed nō omnes īmutabimur. d ¶Tu autē idem ipse es: id est tu ipse es/idem. i. inuariabilis: quia in te nec modo minus habes gloriē: nec tūc magis habebis: ⁊ quod habes ⁊ habebis: sine fine habebis: Quia e ¶Et ānī tui nō deficient. Nec soli aplī hoc habebunt: sed ⁊ oēs fideles/q̄ p eos ad fidē conuersi/ in fide ⁊ charitate perseuerabunt. Unde subiungit cōclusionē: f ¶Filij seruorū tuorū: id est apo/stolorū qui p euangeliū genuerūt filios christo: g ¶Habi/tabūt/in patria/vbi ē vera habitatio. Hic enī sum⁹ hospites ⁊ aduenę. h ¶Et semen eorū/seruorū: i ¶In sęculū. i. in ęternū/diriget.

Est opertorium
- Bonū
  - Charitas. Prouer. x. b. Uniuersa deli/cta operit charitas.
  - Pęnitētia. Josue. ij. b. Opuitq̄ eos sti
  - Cultus dei. Esa. xxviij. f. (pula lini.
  - Palliū breue vtrūq̄ opire nō pōt.
  - Uerecūdia. Geñ. xxiiij. g. At illa tollēs cito palliū operuit se.
  - Figura legis. j. Regl. xxviij. c. Uir se/nex ascēdit: ⁊ ipse amict⁹ est pallio.
  - Consolatio. Jonę. iiij. b. Sibimet fecit
  - Silentiū. Nūeri. xix. c. (vmbraculū.
  - Uas qō nō habuerit operculū aut ⁊c.
  - Tribulatio. Geñ. vij. d. Opti sūt omīs
  - Gloria dñi. (mōtes sb vniuerso cęlo.
  - Nūeri. ix. c. Opuit illō nubes. Et. xiiij b. Apparuit glia dñi sup tectū fęderis.
- Malū
  - Culpę. s. hypocrisis. Zach. xiij. b. Nō operienť pallio saccino vt mēriant.
  - Ignorātię. Exo. xix. c. Nubes dēsissi/ma operuit montē.
  - Pęnę. Esa. xiiij. c. Subter te sternetur tinea: ⁊ opimentū tuū erūt vermes.

Mystice ℭ talitatē: vt. s. di/ctū est. a ¶Et sicut opteriū mutabis eos. Ad lram/ cęlos vocat opteriū: qz oīa operiunt. Unde poeta: Et qō tegit oīa cęlū. Uel/opertoriū: id ē corpus qō tegit aiaz.

Al. tea — Al. tinhabi/tabunt — Al. tseculi

a Et sicut opteriū mutabis
b †eos ⁊ mutabunt: tū autē idē
c ipse es: ⁊ ānni tui nō deficiēt.
d Filij seruorū tuorū †hitābunt:
e ⁊ semē eorū ī sęculū † diriget.

Et ꝗ oīa mutabunt. Sic aūt dei ęknitatē ex eo q̄ a se creata p̄/cessit/ondit: ita eandē mōstrat ex eo q̄ p⁹ illa mutata/manebit. Unde dic: Tu aūt idē ipse es: ⁊ ānī tui nō deficiēt. Et q̄ erūt ī illa ęknitatę/filij seruorū tuorū habitabūt ⁊c.

Moraliter ✱ vetustate pcti: De qua. j. Corinth. v. b. Expurgate ve/tus fermentū vt sitis noua cōspersio. Exemplū de his possu/
Matth. 26. d. mus habere in petro: qui de se pręsumpsit/dicens: Et si opor/tuerit me mori tecum/non te negabo. Sed postea ipse sibi re/
Luc. 22. f. licitus perijt: quādo ad vocem ancillę christum negauit. Post modū autem respexit eum dñs/⁊ pęnitens fleuit amare: sicut
Luc. 15. g. dicit Luc. xxij. g. Et qui perierat reuixit: Sic multi per pęni/tentiā. Unde post hęc omnia/adiungit: a ¶Et sicut oper/toriū mutabis eos. Opertoriū est confessio vel pęnitētia
Ps. 31. qua operiunt peccata. Ps. Beati quorū remissę sunt iniqui/tates: ⁊ quorum tecta sunt peccata. s. per pęnitentiā: quę dicit domus protegens turpitudinem: Eccl. xxix. d. Deut. xxiij. c. Egesta humo operies q̄ reuelat⁹ es. b ¶Mutabis eos/de
Ps. 76. malo in bonum: vel a non esse in esse. Hęc est mutatio dextrę excelsi. c ¶Et mutabunt: id est manebunt in mutatione: quia quosdam mutat dominus: nec tamē ipsi mutant: sicut ra/mus rigidus et inflexibilis quādoq̄ per violentiam flectit: sed cum sibi relinquit/redit ad pristinū statum. Non sic de iacob: de quo dicit dominus/Geñ. xxvij. e. Benedixi ei ⁊ erit bene/dictus. d ¶Tu autem idem ipse es. Malach. iij. b. Ego dominus ⁊ non mutor. Numeri. xxiij. c. Non est deus quasi homo vt mentiat: nec vt filius hominis vt mutet. e ¶Et ānī tui nō deficiēt. s. anni misericordię ⁊ iusticię. Primi quo ad bonos ⁊ iustos: Alij quo ad impios. Esa. lj. c. Sal⁹ mea in sempiternū erit: ⁊ iusticia mea in generatiōes ⁊ generationū. f ¶Filij seruorū tuorū habitabūt/Ecce hilaris pclusio: sic in oī psalmo pęnitētiali. Filij. i. imitatores: seruorū tuorū. i.
Ps. 30. sanctorū: habitabunt/in ipso dño. s. Esto mihi in deū ꝓte/ctorē: ⁊ in domū refugij. Al'/habitabūt/in cęlo empyreo: vl' cū christo hoie. Job. xij. d. Ubi ego sū illic et minister me⁹ erit. Et ꝗ erit merito operū suorū: Unde sequit: h ¶Et semē eorū. i. opatio eorū: i ¶In sęculū. i. in ęternū: k ¶Diriget/ad acci/piēdū p̄miū. Apoc. xiiij. c. Opa illorū sequūt illos. Gal. vj. b. Quę seminauerit hō/hęc ⁊ meret. Eccl. xliij. b. Cū semīe ipsorū scz iustorū/pseuerabit bona hęreditas. s. hęreditas cęlestis pa/trię: ad quā nos pducat miscōia christi: Amē. Notandū autē q̄ est opertoriū bonū ⁊ opertoriū malū.

¶Psalmus ipsi dauid.

1 ℭ Enedic aia mea (CII.
m b †dño: et omia† q̄ intra
n me sunt nomi sancto
o cius. Bñdic aia mea† dño:

De cōse. dis. 2. c. iterat — Al. †dōm — Al. †interior mea sanctū nomē eius — Al. †dōm

ℭ Enedic aia ⁊c. Titulus. Psalm⁹ ipsi dauid. In p̄cedenti psalmo ęgit ꝓba de remissione pctorū. Et sic p⁹ submersionē ęgyptiorū/cātauit moyses ⁊ oīs ꝓl's cāticū dño: Exo. xv. sic post euasionē maris rubri. i. pcti: ⁊ spūalem sbmersionē diaboli hortat ī b psalmo ꝓba ad grarūactionē: ⁊ monet oēs creaturas ad laudē dei. Et est sensus tituli talis. Psalm⁹ iste. i. laudes q̄ in b psalmo cōtinenť: attribuūť/ipsi dauid. i. christo/cui nras bonas opatiōes oēs debem⁹ attri/buere. Intētio ē monere ad laudandū deū. Mod⁹. Triptit⁹ ē psalm⁹. Primo hortat bñdicere deū p bñficia sibi a deo col lata. Secūdo p ea q̄ antiq̄s cōtulit: ⁊ posteris ē collatur⁹: ibi: Faciēs miscōias. Tertio p cęlestes ⁊ oēs alias creaturas ibi: Bñdicite dño. Et ē psalm⁹ iste tot⁹ moralis. Totus q̄ hō aiaz suā hortās ad bñdicendū deū: vel supior ps aię. i. rō inferiorē: dicit l ¶Bñdic aia mea dño. Tob. xiij. d. Bia mea bñdic dñm: qm liberauit hierlm ciuitatē suā a cūctis tri/bulatiōib⁹ ei⁹. Idē exp̄ssi⁹ repetit/dicēs: m ¶Et oia q̄ intra me sūt: supple bñdicite: n ¶Noi sācto ei⁹. Oia dic/vt oīs cogitatio/oēs vires pſonēt laudē. Quę intra me sť. Nō dic quę ex/sed q̄ intra: qz cor euagās ad exteriora/nō pōt laudare dñm. Alia lra: Oia viscera mea. Esa. xxvj. b. Bia mea de siderabit te in nocte: sz et spū meo in p̄cordijs meis de mane vigilabo ad te. Noi sctō/ab effectu: qz sāctificat. Nomē san/ctū/est iesus. i. saluator. Sed cū dñs ira dānet impios sic sal/uat iustos: cur nō noiat dānator sic ⁊ saluator: Solutio. In/tētio nomē imponit opi: Dñs aūt nō intēdit dānare: sz inuit⁹ cogit a pctis impior. Unde dic Esa. j. f. Heu pſolabor sup ho/stibus meis: ⁊ vindicabor de inimicis meis. Uel sic pōt legi: m ¶Et oia q̄ intra me sunt. i. oēs votes naturę ⁊ grę/q̄ p̄/stāt materiā laudis diuię. Sed q̄re nō sil'r exteriora. s. tpalia: Solo. Quia licz illa signa sint miscōię dei: iteriora tñ potiora bona sūt hoīs ⁊ sola. Unde in Ps. Omis glia filię regis abint⁹. Ps. 44.

Partitio psalmi

Bñdicit deo
- Materiā bñdictiōis p̄stādo. Daniel. iij. e. Bñdici/te omnia opera dñi domino ⁊c.
- Pctā cōfitēdo. Josue. vij. c. Da glias dño deo ⁊c. Job. 9. c.
- Opando vt de⁹ glificet. Matth. v. b. Luceat lux
- Glias de oib⁹ agendo. Job. j. (via corā hoib⁹ ⁊c.
- d. Sicut dño placuit: ita factū est ⁊c.
- Oia bona ei attribuēdo. Esa. xxvj. c. Oia opa nra
- De bonis collatis deū glificādo. (opat⁹ es ī nob.

Eccl. vlt. c. Dauti mihi sapientiam/dabo gloriam. o ¶Be/nedic anima mea domino. Istud repetit: quia nō suffi/cit tñ semel laudare. Uel ideo dicitur bis: quia propter du/as virtutes aię

as virtutes anime.s. cognitiuam ⁊ operatiuã.i. Cor.xiij.c. Psallã spũ/psallã ⁊ mẽte. Uel qz in dño duo sunt laudanda.s. eius esse ⁊ eiꝰ agere. Et in essentia duo.s.natura ⁊ psona. Et in agere duo.s.creatio ⁊ recreatio. Uel qz in deo laudãda sũt/misericordia ⁊ iusticia. Uel gr̃a quã dat ĩ p̃senti: ⁊ gl̃ia quã dabit in futuro. a Et noli obliuisci: sic Deut. xxxij. c. dicitur: Oblitus es dñi creatoris tui. Hiere.ij.f. Mũqd obliuiscit virgo ornamẽti sui: Et seqt: Populus ꝓ meus oblitꝰ est mei diebꝰ inumeris. Hec ꝓgo/aia est christo despõsata.ij. Cor.xj.a. Despõdi vos vni viro virginẽ castã exhibere christo. b Omis/dicit: qz multe sunt: c Retributiões eiꝰ: q̃ ipse tibi retribuit/bona ꝑ malis reddẽdo. Cogita q̃ quot mala feceris: ⁊ inde videbis retributiões dei q̃ te nõ dãnauit: sed ad pẽnitentiã expectauit: et multa bona tibi retribuit. Ps̃. Quid retribuã dño ꝑ oibꝰ q̃ retribuit mihi: Uel/retributiões/sũt iteratę.i.frequẽtes donatiões ⁊ ꝛdonatiões. Has nõ debemꝰ obliuisci. Esa.xliij.d. Nõ obliuiscaris mei: deleui em̃ vt nubẽ iniq̃tates tuas: ⁊ q̃si nebulã peccata tua. Hoc est qõ h̃ sequit: d Qui ꝓpitiat oibꝰ iniq̃tatibꝰ tuis. Hoc est ꝓmũ donũ.s. venia pctõꝝ. Esa.xliij.d. Ego sum/ego sũ ipse qui deleo iniq̃tates tuas ꝓpt̃ me: ⁊ pctõꝝ tuoꝝ nõ recordaboꝝ. Et dic/omnibꝰ: Uñ sumit argumẽtũ q̃ simul dimittũt oia. Hieh̃. vlti.d. Deponet iniq̃tates nr̃as: ⁊ ꝓijciet ĩ ꝓfundũ maris oia peccata nr̃a. Hare ẽ pẽnitẽtia: ĩ q̃ submergunt egyptij.i.peccata ⁊ dęmones. Peccatũ aũt duo mala facit. Unũ est q̃ obligat ad pẽnã eternã. Secũdũ est q̃ vulnerat ⁊ debilitat aiaz vt impotens sit ad bonũ: Uñ nõ sufficit vt pẽna dimittat nisi et vulnꝰ curet. Ꝓpt̃ h̃ bñ seqt: e Qui sanat oẽs infirmitates tuas: Ecce secũdũ donũ.s.curatio vulnerũ ⁊ infirmitatũ. Hoc facit samaritanꝰ nr̃.i.christꝰ custos nr̃. Luc.x.f. Alligauit vulnera eiꝰ qui vulneratꝰ fuerat a latronibꝰ. Sed quid ẽ q̃ sanat omnes infirmitates/ cum aplus dicat.ij. Cor.xij.c. Uirtꝰ ĩ infirmitate pficit: Solutio. Loquit hic de aia ⁊ de infirmitatibꝰ eius q̃s dñs sanat: licz nõ sanet infirmitates carnis in quibꝰ virtꝰ pficit. De abzaã dicit/Ro.iiij.d. Nõ infirmatꝰ est in fide. Ro.xiiij.a. Infirmũ ĩ fide assumite. Oẽs/dicit: qz infirmitates aię mltę st̃. Auaricia em̃ ẽ q̃si hydropisis aię: ira/febris: supbia/apostema: heresis vl̃ simonia/lepra: gula/bolismus: luxuria vel fluxus semis: emorrois: de q̃ Leuit.xv. per totũ: ptysis/ inuidia. Has omẽs infirmitates sanat dñs in seruis suis. Exo.xv.d. Cũcrũ languorẽ quẽ posui in egypto non inducã sup te. Nec tm̃ sanatoꝝ ẽ ifirmoꝝ: sz ⁊ resuscitatoꝝ mortuoꝝ: qõ est tertium donũ. Uel dic: f Qui redimit de interitu vitã tuã.s.pcio sanguis sui. Ecci.xx.b. Est q̃ mlta redimat modico pcio.s.christꝰ sanguie suo. Sed nũquid sãguis christi modicũ pciũ ẽ.j. Cor.vj.d. Empti estis pcio magno: Solo. Magnũ est valoꝝ/modicũ quantitate vel sui reputatione. Et sequit: Et restituẽs ea in septuplũ.i.in septez dotes. De hac redẽptiõe/Col.j.b. In q̃ habemꝰ redẽptionẽ ⁊ remissionẽ pctõꝝ.j. Pet.j.d. Nõ corruptibilibꝰ auro ⁊ argẽto redẽpti estis de vana cõuersatiõe vĩa paternę traditiõis: sz pcioso sanguie quasi agni incõtaminati ⁊ ĩmaculati iesu christi. Sic q̃ redemit christꝰ de interitu peccati vitã cuiuslibet aię. Sz mlti negligũt hãc redẽptionẽ: sed potiꝰ se mergũt ĩ interitu.j. Timoth.vj.b. Qui volũt diuites fieri incidũt ĩ tẽptatiões ⁊ ĩ laqueũ diaboli ⁊ desideria mlta/q̃ mergũt hoies ĩ interitũ. Uel de interitu.i.de diabolo: ꝺ q̃ Job.xviij.c. Calcet sup eũ q̃si rex interit̃. Uitã.i.gr̃az q̃ ẽ vita aię. Et qz redẽptã aiaz adhuc mlta bella infestãt/nõ ad eiꝰ dãnũ/sz vtilitatẽ: qz ex pugna seqt victoria: ⁊ ex victoria corona: bñ subiũgit ꝺ q̃rto dono.s. ꝺ corona. Uñ addit/ g Qui coronat te/ꝑ victoria. h In miscẽdia ⁊ miseratiõibꝰ. Miscẽdia dr̃ in hitu: miseratio in effectu. Sed q̃re nõ dicit potiꝰ: q̃ coronat te ĩ iusticia/cũ dicat aplus.ij. Timoth.vlt.b. Reposita ẽ mihi corona iusticię quã reddet mihi dñs ĩ illa die iustꝰ iudex: Solo. Miscẽdia ẽ q̃ dñs ꝓmisit: iusticia q̃ reddidit. Uel sic: Jõ dr̃ coronare ĩ miscẽdia: qz etsi meritis reddat illa corona: tñ ex maria dei miscẽdia ẽ q̃ ipse dat gratiã q̃ ẽ fundamẽtũ meriti. De hac aię coronatiõe in figura habet/Hester.ij.c. q̃ habuit hester gratiã ⁊ miscẽdiã coram eo.s.coram assuero: ⁊ adamauit eã sup oẽs mulieres: ⁊ posuit diadema regni ĩ capite eiꝰ. Per asseuerꝝ q̃ interp̃tat beatꝰ vel beatitudo/itelligit christꝰ. Per hest quã sibi despõsatã coronauit/ intelligit aia quã christꝰ de miscẽdia despõsat sibi: hic ꝑ gr̃az/ ⁊ tandẽ coronabit per gl̃iã. Osee.ij.d. Spõsabo te mihi ĩ miscẽdia ⁊ miseratiõibꝰ. Nõ solũ aũt coronabit aia ad decorẽ: sed ⁊ replebit ad satietatẽ: Uñ addit de quinto dono: qõ ẽ impletio desideriorꝝ/dicẽs: i Qui replet.i.replebit: k In bonis/domꝰ dei: de qbꝰ Ps̃. Replebimur ĩ bonis domꝰ tuę. l Desideriũ tuũ. Prouer.x.d. Desideriũ suũ iustis dabit. Quid aũt desiderat aia iusti: vel q̃ replebit: Ipso deo: qz vt dic̃ Aug̃: aiaz dei capacẽ nihil minꝰ deo implere põt. Ꝓpt̃ h̃ dic̃ Esa.xxvj.b. Aia mea desiderabit te ĩ nocte. Prouer.xj.d. Desideriũ iustorꝝ omne bonũ ẽ.i.deꝰ. Nec tm̃ ĩplebit desideriũ: sz ⁊ amouebit omne ꝛriũ. Uñ addit ꝺ sexto dono/qõ est carẽtia malorꝝ ⁊ oĩs difficultatꝝ. Uñ dic̃: m Renouabit vt aq̃lę iuuẽtꝰ tua. Sic̃ in Glo. dr̃: natura aquilę est q̃ cum senescit habet rostrũ durũ ⁊ ponderosũ ⁊ ita non põt comedere: sed hãc duritiã deponit allidẽdo rostrũ ad petrã: Sic aia dũ est ĩ hac vita mozali q̃si senex ⁊ decrepita/ habet grossitiẽ et ponderositatẽ corpis q̃ eã impedit ne pane angelorꝝ frui possit: Fm illud Sap̃.ix.c. Corpus qõ corrũpit aggrauat aiaz. Sed tandẽ in morte veniẽte ei obuiã christo: quasi allisa christo lapidi deponit illã põderositatẽ: ⁊ deũ facie ad faciẽ cõsiderans/ipso pane angelorꝝ fruit. Uñ in exequijs defunctorꝝ dr̃: Deꝰ in q̃ electorꝝ aię deposito carnis onere plena felicitate lętãt. Uel de p̃senti põt legi ab illo loco g Qui coronat te ĩ miscẽdia ⁊ miseratiõibꝰ/gratiã cõferẽdo. Ps̃. Posuisti ĩ capite eiꝰ coronã de lapide pcioso. Et fm h̃ istud q̃rtũ donũ erit gr̃ę collocatio. Quitũ erit pcũ exauditio: de quo sequit: i Qui replet ĩ bonis desideriũ tuũ. Ps̃. Desideriũ pauperꝝ exaudiuit dñs. Et bñ dicit/in bonis.s. q̃ bona sũt q̃ desiderãt: Mã cũ bona nõ st̃/nõ adimplet desideriũ. Uñ dictũ est/ Jone.iiij.d. Putas ne bene irasceris tu: Luc.ix.g. dixerũt discipuli ad iesũ: Uis dicimꝰ vt ignis descẽdat de cęlo ⁊ cõsumat illos: Et cõuersus increpauit illos ⁊ dixit: Nescitis cuiꝰ spũs estis. Sextũ est mentis renouatio. Uñ dicit: m Renouabit vt aquilę iuuẽtꝰ tua. Eph̃.iiij.f. Renouami spũ mẽtis vr̃ę. Ro.vj.a. In nouitate vitę ambulemꝰ. Esa.xl.g. Qui sperãt in dño mutabũt fortitudinẽ: assumũt pẽnas sic̃ aq̃lę. Et specialit̃ de p̃dicatore dr̃.j. Regl.x.b. Prophetabis cũ eis ⁊ mutaberis ĩ virũ aliũ. Notandũ aũt q̃ in sacra scp̃tura dr̃ corona multiplicit: quia:

Dicit corona

- Christus. Esa.xxviij.b. Erit dñs exercituũ corona
- Eccl̃ia. Esa.lxij.a. Et eris (gl̃ię ⁊ sertũ exultatiõis.
- Caro christi. Cãt.iij.d. (corona gl̃ię in manu dñi.
- Egredimini ⁊ videte regẽ salomonẽ ĩ diademate q̃
- Conuersi.j. Thessal.ij.d. (coronauit eũ mat̃ sua.
- Quę est em̃ spes mea aut gaudiũ aut corona gl̃ię:
- Gl̃ia ęt̃na. Ps̃. Gl̃ia ⁊ honore (nõne vos in dño:
- Dignitas p̃latiõis. Ecclesi. xxj.f. (coronasti eũ dñe.
- Sapiẽtia. Eccl̃i.xxv.a. (Auferẽ cidari/tolle coronã.
- Diuitię tpales. Pro/ (Corona senũ ĩ multa pitia.
- Bona (uer.xiiij.c. Corona sapientũ diuitię eorũ.
- Bona (opa. Prouer.xvij.a. Corona senũ filij eorꝝ.
- vxor. Prouer.xij.a. Mlier bona corona ẽ viro suo
- Regl̃a viuẽdi. Apocꝝ.xij.a. Corona.xij.stellarũ ⁊c.
- Senectꝰ. Prouer.xvj.d. Corona dignitatꝝ senectꝰ.
- Gratulatio. Eccl̃i.vj.d. Coronam congratulationis
- Timor domini. Eccl̃i.j.c. Corona (suppones tibi.
- Culpa. Esa.xxviij.a. Uę coro/ (sapiẽtię timor dñi.
- Pęna. Esa.xxij.e. (nę superbię: ebrijs ephraim.
- Coronãs coronabit te tribulatione.

Al. ꝓpitiꝰ sit De cõse. dis. 2. caterak

Al. languores mos

Peccatũ duo mala facit

Multe sunt infirmitates aię q̃s sanat dñs

Al. corruptiõe

Al. miseratiõe et misericordia

Al. satiat

De natura aq̃le in suo rostro duro

Aliter de presenti

Ps̃.64.

Ps̃.20.

Ps̃.9.

Ps̃.8.

a Faciēs miscōias dñs ꝛc. Mucusq; dixit/q̃ bñficia sibi fecit/ꝛ factur⁹ est dñs. In hac ꝓte secūda oñdit q̃ fecit antiq̃s et factur⁹ ē posteris. In ꝗ aūt ꝓmo ꝗsu implicat ꝓmissa.q.d. dñs q̃ ꝓdicta mihi fecit de sua miscōia/etiā alijs fec̄/q̃ sequūt. Hoc ē qd dicit: Faciēs miscōias dñs: vt ꝓdictū ē. Nec tm̄ misericordias:sed/

b Et iudiciū omibus iniuriam patientib⁹/nō obmurmurātib⁹ vel vindicātibus. Apocl. xiiij.c. Hic patiētia sanctoꝝ. Eccli.xxviij.a. Qui vindicari vult a dño inueniet vindictā. Iste inq̃ dñs faciēs ꝗ: c Notas fecit vias suas moysi. Hoc ad ifam verū ē d vijs ꝓ q̃s duxit eos ꝓ desertū i trā ꝓmissiōis. Exo.iij.f. Ibim⁹ viā triū dierū in deserto. Et Exo.xiij.d. Nō eos duxit de⁹ ꝓ viā trę philistijm q̃ vicina ē. Sic etiā ē mō i ꝓdicatiōib⁹: nō vult hō duci breui via: vt dicat ei: Relinq̃ oia ꝛ christū seq̃re:sed lōgis ambagib⁹ oportet eū ꝓtrahere. Itē intelligēdū ē de vijs mādatoꝝ:q̃s notas fec̄ moysi/qū dedit ei legē: de quib⁹ Exo.xx. Et Hiere.vj.d. State sup vias vīas. Nō aūt tm̄ moysi:sed et/ d Filijs isrl̄/vniuersis: e Volūtates suas.s.notas fec̄. Per moysen/oēs sctī:ꝓ filios isrl̄/oēs credētes in christū intelligēdi sūt. Volūtates.Ro.xij.a. Probet q̃ sit volūtas dei bona ꝛ bñplacēs ꝛ pfecta.j.Thessal.iiij.a. Hęc ē volūtas dei sanctificatio vīa. Moraliter aūt dñs: c Notas fecit vias suas moysi.i. extractis de aḉs delitiaꝝ ꝛ pctōꝝ ꝛ mūdanaꝝ curarū. Esa.xxviij.c. Quē docebit sciaz/ꝛ quē itelligere faciet auditū? Ablactatos a lacte/auulsos ab vberib⁹.i.a carnalib⁹ delectatiōibus. Sic habeb̄ Daniel.j.q pueri vescebāt aridis ꝛ reuelata sunt eis multa. Sic Exo.xij. Prius egressi sunt filij isrl̄ de ęgypto q̃ data sit eis lex. Sic etiā gentiles phi vt meli⁹ cognoscerent arcana cęli ꝛ subtilia naturę/seq̃strabant se a delectatiōib⁹ mūdi ꝛ curis oib⁹. Sed nō sufficit separi ab istis nisi etiā cęlestia appetāt: Unde bñ addit: d Filijs isrl̄.i.illis q̃ deū vidēt duob⁹ oculis/ intellect⁹ ꝛ affect⁹. Talib⁹ notas facit/ e

Ps.118. Volūtates suas. Ps. Os meū apui.s.os cordis ꝓ meditationē ꝛ desideriū:ꝛ attrari spm̄.s.spm̄ sapiētię: q: mādata tua desiderabā. Sz qz sūt multi q̃ post noticiā viaꝝ dei retrorsū cōuertunt/ꝛ vias diaboli ambulāt:oñdit aliō dei bñficiū qd fecit de⁹ antiq̃s:ꝛ adhuc facit modernis.s.miscōiā:qz eoꝝ q̃ peccāt miserek. Unde subiūgit: f Miserator/et misericors dñs. Miserator ope: Misericors corde. Judic.x.d. Doluit sup miserijs eorū. Joheł.ij.c. Cōuertimi ad dñm deū vestrū:qz benign⁹ ꝛ misericors ē:patiēs ꝛ multę miscōię/ꝛ ꝓstabilis sup malicia. Nō solū aūt miserek ꝓ miscōiā:sed ꝛ expectat ꝓ patiētiā: Unde addit: g Lōganimis/expectādo. Ro.ij.a. An diuitias bonitatis ei⁹:ꝛ patiētię ꝛ lōganimitatis ꝓtēnis? Et posset aliq̃s dicere/expectat: verū ē/sz vt magis ꝓdēnet. Et oñdit q licz in malis sequat ex patiētia ei⁹ eoꝝ maior ꝓdēnatio: nō tm̄ ꝗ intēdit dñs:sed poti⁹ vt ipsi ꝓuertant: Unde addit: h Et multū misericors.s.expectādo/nō ꝓpt eoꝝ maiorē dānationē:sed ꝓpt eoꝝ cōuersionē. Esa.xxx.d. Propterea expectat dñs vt misereat vestri. Et ꝗ apparet:qz cū diu expectauit dñs:ꝛ nolūt pctōres conuerti:tandē verberat eos ꝛ affligit in ꝓsenti: vt sic ad eū redeāt. Hoc est qd dic: i Nō in ꝓpetuū irascek: sz in momēto ꝓsenti tpis:qd ē ex miscōia. k Neq; i ęternū cōminabit:sed i ꝓsenti ꝓcutiet:qd ē ex amore: Quia vt dic̄ Greg⁹:in ꝓsenti ꝓcutit vt in ęternū parcat:in ꝓsenti parcit vt in ęternū feriat. Esa.liij.b. Dixit dñs de⁹ tuus:ad punctū in modico dereliq̃ te:ꝛ i miserationib⁹ magnis cōgregabo te:i momēto indignationis abscōdi faciē meā parūper a te: ꝛ i miscōia sempiterna miserē⁹ sum tui. Posset adhuc aliq̃s dicere: licz sit misericors ꝛ i ꝓsenti feriat vt in ęternū parcat:tm̄ tantū peccaui q si vult i ꝓsenti vindictā de me sumere/interficiet me. Sed

Al. †eis qui
Al. †accipiūt
Al. †patiens et multe miscōie
Al. †finē
Al. †dignabit

a Faciēs miscōias dñs:ꝛ iudi
b c ciū †oib⁹ iuriā †patiētib⁹. Nō
tas fecit vias suas moysi: fi
d e lijs isrl̄ volūtates suas. Mi
f serator ꝛ misericors dñs: lō
g h ganimis ꝛ multū misericors.
i k Non i ꝓpetuū irascek: nēq;
l i ęternū †cōminabit. Non ꝓ
m pctā nra fecit nobis: nēq; ꝓ

ꝗ dicit/q nō punit hoīem ꝓ merita: Ubi subiūgit: l Nō ꝓ peccata nra fecit nobis.i.non tantū verberauit nos etiā i ꝓsenti/quātū meruim⁹. Ps. Irat⁹ es ꝛ misertus es nobis.i.i ipsa ira misertus es. m Neq; ꝓ iniq̃tates nostras retribuit nobis: qz cū magna flagella deberet retribuere ꝓ magnis peccatis:parua et pauca retribuit. Item ꝓ malis/bona: Matth. v. g. Facit solē suū oriri super bonos ꝛ malos et pluit super iustos ꝛ peccatores. Job.xxxiij.d. Reddet homini iusticiā suā. Et sequit: Peccaui ꝛ vere deliq̃ ꝛ vt erā dign⁹ nō recepi. Et post pauca: Ecce hęc oia opat deus

Ps.59.

Al. † firma
Al. † eū
Al. † oriēs
Al. † esse pctā nostra
Al. † Sicut
Al. † filijs ille
Al. † eū
Al. † sicut

n Nam ꝓ ālitudinē cęli a tra
o † corroborauit miscōiā suā su
per timētes † se. Quātū distat
p † ortⁿ ab occidēte: lōge fecit a
nobis † iniq̃tates nras. † Quō
q miserek pater † filiorū misert⁹
r est dñs timentib⁹ † se: quōniā
s ipse † cognouit figmētū nrm.

trib⁹ vicib⁹ ꝓ singulos: vt reuocet aias eoꝝ a corruptiōe ꝛ illumiet luce viuentiū. Trib⁹ vicib⁹ dic̄.i.ꝓ oia pctā:q̃ fiūt corde/ore/opere. Itē Job.xj.a. Utinā intelligeres q multo minora exigaris ab eo q̃ merek iniq̃tas tua. Hoc est nō ꝓ iniquitates ꝛc. Et nota q hic dicit:ꝓ peccata:ꝛ ꝓ iniq̃tates. Peccata em̄ fiunt in deū:iniquitates in ꝓximū. Et si fieret a deo peccatori ꝓ peccata ꝛ iniq̃tates suas:nō posset sustinere:ꝓ illud.ij. Paral. vlti. Peccaui sup numerū arenę maris ꝛ multiplicatę sunt inquitates meę. Ps. Si iniquitates obseruaueris dñe/dñe q̃s sustinebit:qz apud te ꝓpitiatio est.q.d.nō obseruabis iniquitates:qz misericors es. Hoc est qd subiūgit hic: n Quā ꝓ altitudinē cęli ꝛc.q.d.sicut impossibile est vt cęlū non sit altior terra/ꝛ vt non ꝓtegat eam:sicut impossibile est vt misericordia dei non ꝓtegat/ maxime eos qui timent eum. Et est apta cōparatio: Cęlum em̄ ex omni parte ambit terrā ꝛ nutrit fructus ei⁹/dando pluuiā: ꝛ res suas disponit/ꝛ regit motu suo/ꝛ tenet in esse: Ita deus i circūitu populi sui:ꝛ fouet eū ꝛ in esse cōseruat. Ps. Domin⁹ in circūitu populi sui. Hiere.xxxiij.d. Si irritū pōt fieri pactū meū cū die:ꝛ pactū meū cū nocte/vt nō sit dies ꝛ nox in tpe suo:ꝛ pactum meū irritū esse poterit cū dauid seruo meo: Ecce quō corroborauit misericordiā suā super timētes se. Postea ostēdit quis sit effectus misericordię dei:qz videlicet effugat tenebras peccatoꝝ: Unde subiūgit: o Quantū distat ortⁿ ab occidēte ꝛc. Quāta em̄ differētia est inter orientē ꝛ occidētem:tanta est inter statū gratię ꝛ statū peccati. Et sicut cū sol est in ortu/illumiat mundū:cū aūt est in occidēte/fiūt tenebrę super terrā: Ita ꝓ gratiā illuminat aia:ꝛ per peccatū obtenebrat. Eph.v.b. Fuistis aliq̃n tenebrę: nūc aūt lux i domino. Et posset aliquis credere q misericordia dei venalis esset/nec darek:sed venderek a deo:ostendit q nō est ita:sed gratis miserek de⁹: Unde dic: p Quō miserek ꝛc.i.gratis miserē⁹ es: qz pater miserek gratis filioꝝ suoꝝ. Itē pater miserek filiorū nutriendo/ necessaria ministrādo/docendo/castigādo. Hiere. iij.f. Patrem vocabis me et post me ingredi non cessabis. Prouer.iij.b. Quē diligit dñs corripit: ꝛ quasi pater in filio cōplacet sibi. Nec tm̄ sic pat:imo etiā plus q̃ mat: ꝓ illud Eccli.iiij.b. Miserebit tui magis q̃ mat. Esa.xlix.d. Nūqd pōt mulier obliuisci ifātē suū vt nō misereat filio vteri sui? Et si illa oblita fuerit:ego tm̄ nō obliuiscar tui. Sed nota q dicit: q Timentib⁹ se:qz oculi dñi sup metuentes eū. Eccli.j.b. Timēti deū bñ erit i extremis. Et qz iā multa dixit de dei misericordia:cōsequēt ostēdit multas causas q̃re dñs ita defacili miserek. Prima ē nra fragilitas: Unde dicit: r Quā ipse/quē nihil latet: s Cognouit figmētū nostrū.i.fragilitatē. Figmentū vocat op⁹ figuli:qd multū ē fragile:ita hō. Hieremię.xviij.a. Sicut lutū in manu figuli:sic vos i manu mea. Ro.ix.d. Nunqd dic̄ figmētū ei q̃ se finxit:qd me fecisti sic? Et qz hō ita fragilis est :dominus misericordia motus/dicit: Gen. vj.a. Non permanebit spiritus meus in homine: quia caro est. Aliter potest dici figmentum nostrum:id quod nos fingimus. Hypocrita

Ps.31.

singim⁹. Hypocrita dicit figmentũ ⁊ malus plat⁹/quē homo fingit ex sua potētia:qd̄ tangit/Sap.xiiij.c. Tyrannoꝝ impio figmenta colebant. Sic hodie impio.ſ.pce armata principum mali plati cōſtituunt:q̄ ſe faciunt coli ⁊ adorari/nō deū. Unde dicit Zach.xj.d. O paſtor ⁊ idolū dereliquēs gregē. Nec tm̄ a pncipib⁹:ſz a canonicis fiūt hmōi figmēta:qz malos eligūt in platos:qm̄q̄ ſpe lucri. Un̄ Abacuk.ij.d. Sperauit in figmēto ficto: ſuus. Secūda cauſa ḡre dn̄s miſerek/ē ifructuoſitas ⁊ ſterilitas nr̄a. Un̄ subdit: a Recordat⁹ eſt qm̄ puluis ſum⁹.i. infructuoſi ⁊ ſteriles. Ps. Dia mea ſicut ̄tra ſine aq̄ tibi. Nos etiā ipſi debemus cognoſcere figmentũ noſtꝝ.i. vilitatē ⁊ fragilitatē noſtrā:quā de vtero matrꝭ nobiſcũ afferim⁹: et recordari qm̄ puluis ſum⁹: qz cito in puluerē reuertemur.ſ. in morte. Hę ſunt duę portę p quas tranſit omis hō:in natiuitate p lutũ:in morte p puluerē. Eſa.lxij.d. Trāſite/tranſite p portaſ. Geñ.iij.d. Puluis es ⁊ i puluerē reuerteris: Et vocauit adā nomē vxoris ſuę euā. Eua interp̄tat vita: Ecce q dn̄s ꝓhauit adę mortē: ⁊ ipſe p/miſit ſibi vitā: Sic hodie faciūt multi filiorũ adę: et ideo non recedunt a peccato: Scōm conſilium/Ecci.vij.a. Memorare nouiſſima tua.ſ. lutum in principio/ ⁊ puluerem in fine: ⁊ in ęternũ non peccabis.

Hō pbat puluis
- Propter leuitatē. Job. xxiiij.c. Leuis eſt ſuper faciem aquę.
- Propter inſtabilitatē. Threñ.j.c. Peccatũ peccauit hierlm̄ ꝓpterea inſtabilis facta eſt. Prouerb.xj.c. Impius facit opus inſtabile.
- Propter ariditatē. Ecci.xiiij.b. Hō ſatiabit̄ donec cōſumat arefaciēs aiaz ſuā. Luc.xxiij.e. Si i viridi ligno hęc faciūt/in arido qd̄ fiet:
- Quia infructuoſus. Sap.iij.c. Laborēs ſine fructu ⁊ inutilia opa eoꝝ. Roma.vj.d. Quē fructũ habuiſtis tūc i illis/in qb⁹ nūc erubeſcitis:
- Quia reſiduum ignis. Geñ.iij.d. Puluis es ⁊ in puluerē reuerteris. Tertia cauſa quare deus miſerek noſtri eſt mundi decęptio: quę arridet homi p ꝓſperitatē: ſed cito vertit ei faciem/dimittēs eum in aduerſitate ⁊ anguſtia: Unde addit:

b Hō ſicut fęnũ. Fęnũ hodie viret ⁊ ſtatim ſuccisũ arescit: ita homo. Un̄.ſ. Percuſſus ſũ vt fęnũ ⁊ aruit coꝝ meũ. Et p/bat q homo eſt ſic fęnũ/dicēs: c Dies ei⁹.i. pſperitas: et id qd̄ pulchri⁹ habet/ d Tanq̄ flos agri ſic efflorebit.i. deflorebit: qz hoc totũ trāſiet ſicut flos fęni. Eſa.xl.b. Omis caro fęnũ: ⁊ omis glia eius q̄ſi flos fęni: Exiccatũ eſt fęnũ ⁊ cecidit flos. Eſa.xxviij.a. Ue coronę ſupbię ⁊c. Vel/efflorebit.i. extra florebit: non intra.q.d. ad plus non habebit de flore niſi extra in mūdanis/nō intra in ꝓſciētia. Eſa.xviij.c. Ante meſſē totus efflorebit. Et nota q comparat hic hominē tribus.ſ. puueri/fęno/ flori. Corp⁹/puueri: ętatem/fęno: pſperitatē/flori. Oſee.xiij.b. Erūt ſicut puluis. Eſa.xxviij.a. Et erit flos decidens glorię exultatiōis.ij. Paral.xxv.e. Bestię q̄ erāt in ſilua libani ꝓculcauerūt carduũ. Et diabol⁹ ſimiliter malos. Quarta cauſa quare deus miſerek/eſt neceſſitas moriēdi. Un̄ ſubiūgit: e Qm̄ ſpūs/exiſtēs/in illo.i. in hoīe. f Pertrāſibit/ab eo: qz nō ſemp viuet homo. Hoc eſt qd̄ ſubdit: g Et nō ſubſiſtet.ſ. hō: qm̄ cum ꝓtranſijt ſpūs iam nō eſt homo. Homo em̄ mortuus/non eſt homo. Job.vij.d. in pſona mortuoꝝ: Ecce nūc i puluere dormiā: ⁊ ſi mane me q̄ſieris nō ſubſiſtā. Job.xiiij.b. Homo cū mortuus fuerit ⁊ nudat⁹ atq̄ cōſumptus/ vbi quęſo eſt: Quō ſi recedāt aquę de mari: ⁊ fluui⁹ vacuefact⁹ arescat: ſic hō cū dormierit nō reſurget. Hoc ē qd̄ ſequit: h Et nō cognoſcet amplius locũ ſuũ. Loc⁹ ſpiritus/eſt corpus: qd̄ egreſſus ſpirit⁹ nō cognoſcet ampli⁹: quia ad illud non reuerterē vſq̄ ad generalē reſurrectionē. Job x.d. Vadā ⁊ non reuertar. Quo vadā: Ad terrā tenebroſam: ⁊ opertā mortis caligine. Alia littera habet/ Non cognoſcet eũ vltra locus eius. Job.xx.b. Oculus qui eũ viderat nō videbit: nec vltra intuebit eũ locus ei⁹. Oſtenſis q̄ttuor cauſis quare deus miſerek defacili: cōſequēter oſtendit qualis ſit miſericordia domini. Et primo oſtēdit q miſericordia dei cōtinua ē. Un̄ dicit: i Miſericordia autē domini: q.d. licet defacili habeat dei miſericordia: non tm̄ defacili amittit/ aut ad nihilũ redigit. Autē/ p ſed. Sed miſericordia domini/eſt/ ab ęterno ⁊ vſq̄ in ęternũ. Sed qd̄ ē q dic miſericordia eſſe ab ęterno: Ab ęterno em̄ non fuit miſeria: ergo nec miſericordia. Item nec ab ęterno fuit creatura: ergo nec miſericordia. Soluto. Per ſimile Apocl.xiij.b. Agnus qui occiſus ē ab origine mūdi: id eſt pręuiſus occidi. Sed ⁊ miſericordia dei eſt ab ęterno in p̄uiſiōe. Eſt etiā vſq̄ in ęternũ: id eſt ſine fine. Exo.xxxiiij.a. Qui cuſtodis miſericordiā in milia qui aufers iniquitates ⁊ ſcelera. Nō eſt talis miſericordia hominũ: ſm illud Oſee.vj.b. Miſericordia veſtra quaſi nubes maturina: ⁊ quaſi ros mane pertrāſiens. Secūdo oſtendit/q dei miſericordia diſcreta eſt cum ſubiungit: k Super timentes eum. Non enim paſſim ⁊ indifferenter omnib⁹ miſerek: ſed pręcipue in timentibus eum apparet ⁊ proficit ei⁹ miſericordia: licz in omnibus appareat. Ecci.ij.b. Qui timetis dominũ ſperate in illum: et in oblectationē veniet vobis miſericordia. Deut. vj.d. Timeamus dominũ deum noſtrũ: vt bene ſit nobis cunctis diebus. Et ſequitur: Eritq̄ nobis miſericors. Sed quia dominus non tm̄ miſericors: ſed ⁊ iuſtus eſt: quia vniuerſę vię domini miſericordia ⁊ veritas: et in omnibus operibus eius eſt et miſericordia ⁊ iuſticia: tamē quandoq̄ altera magis apparet: Ideo poſt miſericordiam ſubiungit de iuſticia/dicens: l Et iuſticia illius in filios filiorum. Filij noſtri ſunt opera bona: quos per ꝓpoſitum concipimus: per effectum parim⁹: per ꝓſuetudinē nutrim⁹. Et maledicta ſterilis quę nō parit tales filios. Hi filij habent filios: ſcz mercedem ęternā quę ex eis naſcitur. Et iuſtũ eſt vt qui habent filios: ſcz bona opera: habeant et filios filioꝝ: id eſt mercedem ęternam. Et hoc eſt quod dicit: Iuſticia illius: ſcz dei eſt/vſq̄ m In filios filiorũ.i. vt reddat retributionē ęternā. De hoc.ij. Timoth.iiij.b. Bonum certamen certaui/cursum conſumaui/fidem ſeruaui/Ecce hi ſũt filij. De filijs filiorum addit: De reliquo repoſita eſt mihi corona iuſticię. De iuſticia reddentis addit: Quā reddet mihi dominus in illa die iuſtus iudex. De his etiā filijs et filijs filioꝝ: et de patrib⁹ et matre eoꝝ habet Ecci.xliiij.b. ſicut legit̄ in epiſtola de apoſtolis: Hi ſunt viri miſericordię: quorum pietates non defuerũt: cum ſemine eorum perſeuerauit bona hęreditas: hęreditas ſancta/nepotes eorũ. Ecce q patres filiorum ſunt viri miſericordes: Pater vero horum filiorum cuius iſti patres ſunt viri/eſt miſericordia. Unde dicit: Hi ſunt viri miſericordię: id eſt mariti qui de miſericordia/quā ſponſam habent/generant filios: id eſt opera miſericordię. De quibus dicit: Quorũ pietates non defuerunt. Et hi filij eoꝝ etiā ſteriles non fuerũt: ſed filios generauerunt: id eſt vitam ęternam meruerunt. Unde addit: Cum ſemine eorum perſeuerauit bona hęreditas. Et manifeſtius ſubdit: Hęreditas ſancta/nepotes eorum: id eſt filij filiorum. De hoc etiam alibi dicitur in Ps. Benedicat te dominus ex ſion: ⁊ videas filios filiorũ tuorũ. Quos: Pacē ſup̄ iſrael: id eſt pacē ęternā: q̄ erit in dei viſione: q̄ erit q̄ſi filij filioꝝ: quia ſuccedet bonis opib⁹ iuſtorũ. Hoc eſt qd̄ dicit: Et iuſticia illius in filios filiorũ: his qui ſeruant teſtamentũ eius: id eſt iuſtis qui ſeruant nouam legem quę eſt teſtamentũ dei. Heb.viij.c. Cōſumabo ſuper domũ iuda ⁊ ſup domũ iſrael teſtamentũ nouum: nō ſm teſtamentũ qd̄ feci patribus eoꝝ in die qua apprehēdi manũ eoꝝ ⁊c. Poteſt etiā de malis legi: l Et iuſticia illius in filios filiorum. Filij filioꝝ poſſunt dici imitatores malorum. Job.xxxv.b. Homini qui ſimilis ē tibi/nocebit iniqtas tua. Amos.ix.b. Nūquid nō vt filij ęthiopũ vos eſtis mihi: Ęcech.xvj.a. Pat⁹ tu⁹ amorre⁹.

Jn hos filios

Ps.24.

Ps.127.

Hiere.31.c.

Aliter

Ps.101

Hō cōpat tribus

a Recordat⁹ ē qm̄ puluis ſum⁹/homo ſicut fęnũ: dies ei⁹ tanq̄ flos agri ſic efflorebit. Qm̄ ſpūs pтrāſibit in illo et nō ſubſiſtet: ⁊ nō cōgſcet amplius locũ ſuũ. Miſericordia autē domini ab ęterno et vſq̄ in ęternum: super timentes eum. Et iuſticia illius i filios filiorũ:

Al. Wemē/ to qz
Al. ſicut
Al. tita
Al. teo
Ps. 142.
Al. terit
Al. ta ſeculo
Al. ſeculũ
Al. tcius

In hos filios filiorꝫ puniẽdos/ē iustícia dñi. Exo.xx.a. Visitãs
pctã patrũ in filios vsqꝫ in tertiã ⁊ q̃rtã generationẽ. Et hoc/
a Mis q̃ seruãt testamẽtũ ei⁹. i. ad cõmodũ bonorꝫ: quia
Ps.57. exh̃ lętabunt. Ps. Lętabit̃ iust⁹ cũ viderit vidictã. Esa. vlt. g.
Erũt vsqꝫ ad satietatẽ visiõis omi carni. Dicit g: his q̃ seruãt
testamẽtũ ei⁹. Du/
plicit aũt seruãt testa/
mẽtũ dei. s. i memoria
retinendo/sic granũ in
horreo: ⁊ ope iplendo/
sic ḡnũ in ẽra semiatũ.
Vñ ō ambob⁹ sbiũgit:
Et memores sunt
mãdatorꝫ ipsi⁹/Ecce p̀mũ. Ad faciẽdũ ea/Ecce secũdũ.
Et sic meli⁹ seruãt granũ cũ ẽrę mãdat̃ q̃ cũ i horreo recõdit:
ita valde melior mod⁹ custodiẽdi testamẽtũ dei ē ea ope iplere
q̃ memoria retinere. Istud em̃ nõ valet nisi i ordinatiõe ad il/
lud. Vñ bñ dic̃: b Et memores sũt mãdatorꝫ ipsi⁹. De/
bem⁹ ḡ esse memores mãdatorꝫ ei⁹. Vñ Deut. viij. c. Caue ne
qñ obliuiscaris dñi dei tui ⁊ negligas mãdata ei⁹ atqꝫ iudicia.
Sed hoc/ c Ad faciẽdũ ea/nõ ad portandũ tm̃: sic pha/
risęi: de q̃b⁹ Matth. xxiij. a. Dilatãt inq̃t philateria sua ⁊ ma/
gnificãt fimbrias. Itẽ/ad faciendũ/nõ tm̃ ad scribendũ vel
Ps.110. dicendũ tm̃. Ps. Intellect⁹ bon⁹ omib⁹ faciẽtib⁹ eũ. Dixit q̃
iusticia illi⁹ i filios filiorꝫ ⁊c. Sed posset aliq̃s q̃rere qñ
faciet dñs istã iusticiã? Vñ subiũgit/de iudicio futuro in q̃ fiet
ista iusticia/dicẽs: d Dñs/christ⁹: e In cęlo/existẽs: f
Paraut sedem suam/iudiciariam. Daniel. vij. c. Throni
positi sũt ⁊ antiqu⁹ dierũ sedit. Et sequit: Thron⁹ eius flãma
ignis. Et posset aliq̃s stult⁹ credere q̃ impotẽs eẽt ad exequẽ/
dum iusticiã iudicij. Unde cõtra hoc sequit: g Et regnũ
ipsius omnib⁹ dominabit: Sm q̃ dicit Daniel. vij. d.
Dñs populi/tribus ⁊ linguę ipsi seruient: potestas eius po/
testas ęterna: quę nõ auferet: et regnũ eius q̃ nõ corrumpet.
Moraliter Moraliter: d Dñs parat sedẽ suã in cęlo. i. in aĩa iu/
sti alta ⁊ mũda. Sap. vij. d. In aĩas sãctas se trãsferr. Eccli. j.
Multiplex sedes a. Sedẽs sup thronũ illi⁹ ⁊ dñans de⁹. Est aũt sedes multiplex.
Cathedra doctorꝫ/tribunal iudicũ/thron⁹ regũ. Has tres se/
des hz dñs i aĩa iusti. s. cathedrã doctoris/in rõnabili: tribunal
iudicis/in irascibili: thronũ regis/in cõcupiscibili vbi castigãt
mor⁹ desideriorꝫ. Prouer. xx. d. Misericõdia ⁊ veritas custodiũt
regẽ. i. deũ i aĩa: ⁊ roborat clemẽtia thron⁹ ei⁹. g Et regnũ
ipsi⁹ oib⁹ dñabit. Regnũ dei est hõ/q̃ oib⁹ dñat: qz dñs ē
oim dũmõ deo fuiat. j. Cor. iij. d. Oia vĩa sũt: vos aũt chri
sti: christ⁹ aũt dei. Vel regnũ dei in aĩa ē/pstãs ex trib⁹ ciuita/
tib⁹: ō q̃b⁹ Ro. xiiij. c. Nõ ē regnũ dei esca ⁊ pot⁹: sz iusticia et
pax ⁊ gaudiũ i spũsctõ. Iusticia ē i irascibili: pax i rationabili:
gaudiũ in cõcupiscibili. Luc. xvij. e. Regnũ dei intra vos ē.
Tertia pars b Bñdicite dño ⁊c. Tertia ps: vbi p cęlestes ⁊ alias crea
turas monet bñdicere deũ. Et p̀mo p cęlestes. Vñ dic̃: Bñ/
dicite dño oñs angeli ei⁹. i. laudate eũ: sic̃ Apoc. iiij. c.
dr: Requiẽ nõ hẽbant die ac nocte dicẽtia: sanct⁹/sanct⁹/san/
ctus ⁊c. Et sic̃ dic̃ Glo. nõ impando dicit hoc: sz cõgratulãdo.
q. d. de hoc q̃ laudatis gaudeo: et p hoc alios ad laudãdũ mo
neo: Ex quo em̃ angeli tã eminẽtes ⁊ tã boni laudãt dei boni/
tatem: multo fortⁿ homines debent eam laudare. Et nota q̃

Imperatiu⁹ sumitur
- Impatiue. Exo. xx. b. Honora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ tuã.
- Hortatiue vel monitiue. Eph. vj. a. Nolite ad iracũdiam puocare filios vestros.
- Prędictiue vel enũciatiue. Joh. xiij. c. Q̃d facis fac citius.
- Consultiue. Matth. xix. c. Vende omnia quę habes et da pauperibus.
- Permissiue vel ironice. Esa. l. d. Ambulate in lumine ignis vestri.
- Optatiue. Sap. ix. a. Da mihi sedium tuarũ assistricem sa/pientiam.
- Indultiue. j. Corinth. vij. a. Propter fornicationẽ vnus/quisqꝫ vxorẽ suam habeat.
- Cõgratulatiue vel applausiue: sicut hic/Bñdicite dño ⁊c. Et ibi: Salue sancta parens.

Et vt magꝭ exẽplũ angelorꝫ alios excitet ad laudẽ/cõmẽdat
ipsos angelos multiplicit. Primo cõmendat eos a ptãte quã
habẽt i cęlestib⁹ ⁊ corporalib⁹/cũ dicit: i Potẽtes vir/
tute. Deinde cõmẽdat eos ab hũilitate ⁊ obediẽtia/dicẽs: k
Faciẽtes vbũ illi⁹. Tertio cõmẽdat eos a charitate quã
habẽt ad nos: qz in eo
q̃ faciũt verbũ ⁊ mã
datũ dei/volunt ⁊ cu/
piũt nos excitare suo
exemplo ad simlit fa/
ciendũ: Unde addit:
l Ad audiendã
vocem sermonum
eius: id est vt nos audiam⁹ ⁊ faciamus sicut ipsi volũtatem
dñi. Vel de ipsis angelis legat: Ad audiendã vocẽ ⁊c.
q. d. ita sunt parati et volũtarij ad faciendũ eius voluntatẽ q̃
faciunt eam statim vt audiunt vocem eius: id est cum intelli/
gunt quid ei placet. Et hoc legunt in speculo/⁊ in verbo au/
diũt eius voluntatẽ. Quarto cõmendat eos ab excellenti po/
tentia. Et iterum laudem quam faciunt replicat/cum dicit:
c Bñdicite dño

a this q̃ seruãt testamẽtũ eius.
b ipsi⁹ oib⁹ dñabit. Bñdicitẽ
c Et memores sunt mãdatorꝫ
d ipsi⁹: ad faciendũ ea. Bñs i
e cęlo parauit sedẽ suã: et regnũ
f
g
i dño oẽs angeli ei⁹ potẽtes
k virtute: faciẽtes vbũ illi⁹ ad
l audiendã vocẽ sermonũ ei⁹.

Al. tcustodiẽtib⁹
Al. tmemoria retinẽtib⁹ mãdata ei⁹ vt faciant ea
Al. tthronũ suũ
Al. tei⁹ oĩa
Al. tdñm
Al. t fortit
Al. teius

Moraliter: b Bñdicite domino omnes angeli
eius. Angeli sunt sacerdotes. Malach. ij. b. Labia sacerdo/
tis custodiunt scientiam: ⁊ legem requirunt ex ore eius: an/
gelus enim domini exercituum est. Isti angeli debent be/
nedicere domino: id est ipsum laudare bene viuendo. Unde
Ps. Benedicã te in vita mea. Vel p̃dicando. Unde Tobię
xij. b. Benedicite deũ cęli: ⁊ coã omnibus viuentibus con/
fitemini ei: quia fecit vobiscũ misericordiã suam. Vel psallen/
do ⁊ cantando in ecclesia. Tob. xij. d. Benedicite dominũ et
enarrate omnia mirabilia eius. Ipsum benedicite ⁊ cantate ei
non nũmo. Ps. Deo nostro sit iocunda decorq̃ laudatio.
Tunc est iocunda/quãdo est deuota ⁊ attenta. Tũc est deco/
ra: quãdo est integra ⁊ discreta. Ps. Circũiui ⁊ imolaui in ta/
bernaculo eius: hostiã vociferationis cantabo ⁊ psalmũ dicã
domino. Daniel. iij. f. Benedicite sacerdotes domini dño.
Benedicũt reuera dominum illi qui sunt sacerdotes domini:
quia quilibet sacerdos benedicit deum suum. Verbi causa:
Duari denariũ. Eph. v. b. Auarus/quod est idolorum serui/
uit⁹. Isti sunt sacerdotes dagon: id est principes tristicię: De
quib⁹. j. Regl. v. a. Caput dagon ⁊ duę palmę manuũ eius
abscisę erant super limen: Propter hanc causam sacerdotes
dagon non calcant super limen. Gulosi benedicunt deum suũ
ventrẽ. Phil. iij. d. Quorum deus venter est: ⁊ gloria in con/
fusione ipsorũ. Hi sunt sacerdotes baal: id est deuoratores:
De quibus Daniel. xiiij. c. legit/q̃ rapiebant ⁊ comedebant
omnia quę apponebant coram deo suo cum filijs ⁊ vxoribus
suis. Superbi benedicunt honores ⁊ dignitates: Et isti sunt
sacerdotes excelsorum: De quibus dicit. iij. Regum. xij. g. q̃
Hieroboam fecit de nouissimis populi sacerdotes excelsorũ:
quia tales quanto viliores fuerunt: tanto superbiores fiunt
quãdo promouent: quia hoc est officium eorũ. Sed non suf/
ficit ore laudare nisi ⁊ vita laudẽt eum: Unde subdit: i Po/
tentes virtute: sicut christus: de quo dicit Luc. xxiiij. c.
q̃ erat potens in ope ⁊ sermone. Sed econtra: multi sunt po/
tentes non virtute: sed vitio. Esaię. v. e. Vę qui potẽtes estis
ad bibendum vinum. Virtus autem se ostendit per opera:
Unde addit: k Facientes verbum illius/non tm̃
loquentes. Joh. iij. c. Qui facit veritatem venit ad lucem.
Eph. iiij. d. Veritatem facientes in charitate crescamus. Ve/
ritatẽ autem facit: qui complet verbum dei. Joh. xvij. c. Ser/
mo tuus veritas est: l Ad audiendã vocem sermo/
num eius: id est ita faciant verbũ: vt q̃ faciunt alijs prędi/
cantes libenter audiantur. Talis erat Paulus qui dicebat. j.
Corinth. xj. a. Imitatores mei estote sic ⁊ ego christi. Ro.
ij. c. Qui prędicas nõ furãdũ furaris? Qui dicis nõ męchan/
dum męcharis? Eccli. xxj. c. Narratio fatui quasi sarcina in
via. Roma. xv. d. Non audeo loqui aliquid eorum quę per
me nõ efficit christ⁹. Cũ aũt bona faciũt/adhuc mltũ necesse
est vt ea per vanã gloriã non amittant. Unde bene subiũgit:

Moraliter Sacerdotes sunt angeli
Ps.62.
Ps.146.
Ps.26.

* Benedicite dño oẽs

Allegorice ✠ a ¶Benedicite dño oẽs virtutes eius. Et ꝑ hoc speci
ficat illũ ordinẽ qui dicit virtutes. Quito cõmendat eos a mi
nisterio: quo assistũt ⁊ mistrãt deo: Unde dicit: b ¶Ministri
eius/qui.s.semp ei assistitis: ⁊ q̃ ei mistratis/nũciantes homi
bus eꝰ volũtatẽ. Heb.j.d. Oñs sunt administratoriꝫ spũs in
ministeriũ missi ꝓpter
eos qui hereditatẽ ca
piũt salutis. Sexto cõ
mẽdat eos a cõformi
tate voluntatis suę cũ
volũtate diuia/cũ sub
iũgit: c ¶Qui faci
tis volũtatẽ eius.
Ipsi eñ in oib⁹ volũ
tatẽ eius facitũt: qz semp volũtatẽ eius aspiciũt in verbo. Et ꝗ
desiderãt ⁊ petũt filij ecclesię in seipsis fieri/cũ dicũt: Fiat vo
lũtas tua sicꝫ in cęlo ⁊ ĩ ẽra. Ultimo post laudẽ angelorꝫ inuitat
omnẽ creaturã ad laudandũ deũ/dicẽs: d ¶Bñdicite dño
oia opa eꝰ: celestia simul ⁊ ẽrestria. i. materiã laudis eꝰ ĩ vob
ꝓstate. Et oñdit q̃ ab oib⁹ ⁊ vbiq̃ laudari dz et bñdici: qz vbi
q̃ ẽraꝫ/ĩmo vbiq̃ creaturaꝫ effluit largitas suę bonitatis. Uñ
dicit: e ¶In oi loco dñationis eꝰ. i. in oi loco: qz vbiq̃
dñat: et ideo vbiq̃ laudari debet. Uñ in Ps. A solis ortu vs
q̃ ad occasũ laudabile nomẽ dñi. Et hoc planius hz alia lra: q̃
sic habet: In omib⁹ locis potestatis eꝰ: supple sunt. Et
vt cauda ⁊ caput offerat dño: sicut Leuit. iij. c. pręcipit: vbi
incępit/ibi terminat psalmũ dicẽs: f ¶Bñdic aia mea dño.
Hoc supra expositũ est. Sic ⁊ ipse dñs finẽ ad caput reduxit:
Matth. v. a. vbi de beatitudinib⁹ agẽs/in ꝓncipio ⁊ in fine po
suit: qm̃ ipsorꝫ est regnũ cęlorꝫ. Notandũ q̃ in his versib⁹ pos
sunt notari nouẽ ordines angelorꝫ/ab illo loco: Dñs in cęlo
parauit sedẽ suã/Ecce throni. Et regnũ/Ecce ꝓncipat⁹.
Dñabit/Ecce dominationes. Bñdicite angeli/Ecce an
geli. Potẽtes/Ecce archangeli. Facitis verbũ/Ecce che
rubin. Oẽs virtutes/Ecce ꝓtutes. Ministri eꝰ/Ecce po
testates. Qui facitis volũtatẽ eꝰ/Ecce seraphin.

Moraliter ✠ a ¶Bñdicite dño oñs virtutes eꝰ. Virtutes cõmunit
dicũt miracula ⁊ opa mirabilia. Uñ Matth. xiij. a. Herodes
audiuit famã ꝺ iesu/⁊ ait pueris suis: Hic ẽ iohãnes baptista:
ipse surrexit a mortuis: ⁊ iõ ꝓtutes opant ĩ eo. Et dicũt hę vir
tutes/eꝰ. i. dei: qz a gra eꝰ dant. Hę bñdicũt deo: qñ tendũt
ad glriaz dei: Sz maledicũt deo: qñ nõ ad dei/sz ad hoĩs faciẽt
glriã referũt: ꝓm q̃ dz/Job. j. a. q̃ Job ꝓsurgẽs diluculo offe
rebat holocausta ꝑ singulos filios: Dicebat eñ: ne forte pecca
uerint filij mei ⁊ bñdixerint deo in cordib⁹ suis. i. maledixerint.
Et qz bñdictio ꝓpe nõ ex optib⁹ fit: sz ab opantib⁹/bñ exponẽs
subiũgit: b ¶Ministri eꝰ q̃ facitis volũtatẽ eꝰ. i. vos q̃ ei
ministrare videmini/⁊ opa bona q̃ dñs vult facere: supple/bñ
dicite dño: oia ad ipsi⁹ gloriã ⁊ nõ ad ꝓpriã referẽtes. j. Cor.
x. g. Siue mãducatis siue bibitis vel aliud q̃d facitis/oia ĩ glriaz
dei facite. Et ꝗ mõ nr̃a opa bñdicẽt dño: Uñ ⁊ adhuc subdit:
d ¶Bñdicite dño oia opa eꝰ. i. q̃ ipso volente fiũt. Uel
opa dei ꝓprie dicũt hoĩes. Esa. lxiij. c. Opa manuũ tuarꝫ oẽs
nos. Ps. Ipse fecit nos ⁊ nõ ipsi nos. Hoc aũt debent facere
hoĩes/⁊ si nõ amore: tñ timore: Quia/ e ¶In oi loco dña
tiões eꝰ: et iõ ĩ oi loco põt punire hoĩes q̃ ei noluerit bñdice
re. Uñ/ ¶Bñdic aia mea dño. Itẽ magis ꝓprie ꝓlatis dz:
d ¶Bñdicite dño oia opa eꝰ. Opa eñ dñi/sunt boni ꝓ
lati: quos dñs constituit: Ut supra dictũ est. Ps. ij. Ego autẽ
cõstitut⁹ sũ rex ab eo ⁊c. Qui aũt cõstituunt ab homib⁹ intui
tu ꝓsanguitatis vel cõmodi tpalis: opa sũt hoĩum. Uñ de mul
tis hodie põt dici illud Ps. Opa manuũ hoĩum: Os habẽt et
nõ loquent ⁊c. Zach. xj. d. O pastor ⁊ idolũ. De talib⁹ dicit
Osee. viij. a. Ipsi regnauerũt ⁊ non ex me: ꝓncipes extiterũt:
⁊ nõ cognoui. Tales non bñdicũt dño: sed potius maledicũt:
qz ꝑ eos blasphemat. Ro. ij. d. et Esa. lij. b. Nomẽ dei ꝑ vos
blasphemat int̃ gentes. Sed a bonis bñdicit: e ¶In omi lo
co dñatiõis eꝰ. i. in oi ꝓlatione: q̃ est dñatio christi/nõ ꝓla
torũ. j. Pet. v. a. Nõ dñantes ĩ cleris. Judicis. viij. e. in ꝑsona
boni ꝓlati dixit gedeon: Nõ dñabor vĩ/nec dñabit ĩ vos filij

Al. †dñm
Al. †facitẽtes
Al. †dñm
Matth. 6. b.
Ps. 112.
Notanꝫ hic nouẽ ordines angelorum
Ps. 99.
de pręlatis
Ps. 2.
Ps. 113.

meus: sed dñabit vob dñs. q. d. id q̃d sequit: f ¶Bñdic aia
mea dño/nõ mihi. Sibi eñ bñdicit: q̃ se dñm esse appetit: et
sibi de benefactis gloriã ascribit. Eccli. lj. a. Laudabit vsq̃ ad
mortẽ aia mea dominũ. Dñs det nobis ita laudare seipsum
vsq̃ ad mortẽ: vt post mortẽ in vita ęterna laudemus eum in
ęcula ęculorꝫ: Amẽ.

f benedic anima mea ⁊ dño.
¶Psalmus dauid.
Shikim
Benedic aia mea (CIII.
⁊ dño: dñe deꝰ meꝰ ma
gnificat⁹ es ⁊ vehemẽt.

¶Expo. Ps. CIII. Al. †dñm
Benedic aia mea dño ⁊c. Al. †dñm
Titul⁹. Psalmus dauid. Titu
lus iste patet: qz sępe Al. †nimis
supra habitus est. In
ꝓcedẽti psalmo hortabat creaturas ad bñdicendũ dñm. Sed qz nõ cessat deꝰ bñfa
cere nobis/nõ debemꝰ cessare bñdicẽtes dñm: ꝓm q̃d in Ps. Ps. 48.
dz: Cõfitebit tibi cũ bñfecerit ei. Ideo iterũ ĩ ꝗ psalmo/crea
turas ad dei laudẽ admonet. Et sic patet intẽtio psalmi. Mo
dus. Tripertit⁹ est psalm⁹. Primo monet bñdicere deũ ꝑ cę
lũ ⁊ terrã ⁊ ornatũ eorꝫ. Secũdo per mare ⁊ eius ornatũ: ibi:
Hoc mare magnũ. Tertio sese semp cantaturũ domino
ꝓmittit: ibi: Cantabo dño. Et quia primo in se sentit dei
bñficia: ideo primo animã suã exhortat/dicens: g ¶Bñdic
anima mea domino. Et quare benedicẽdus sit/subiũgit:
Cõmẽdans ipsum primo a potentia/cum dicit: Dñe. Secũ
do a bonitate/cum dicit: Deus meus. Tertio a magnificẽ
tia/cũ dicit: Magnificatus es. s. in nobis nõ in te. Quar
to cõmendat eum ab excellentia magnificentię et maiestatis/
cum dicit: Vehemẽter. Deus in seipso magnus/in se non
ꝗ augeꝰ nec minuit
g Bñdic ⁊c. Possũt etiã/ĩmo debẽt exponi isti ꝗsus mysti Allegorice
ce. Et ꝓmo allegorice: vt ꝓpha seipsũ excitet ad bñdicẽdũ ⁊c̃ũ
ꝑ eis q̃ facta sũt de christo/dicẽs: Bñdic aia mea dño.
Quare: Quia h Dñe/christe/ĩ cui⁹ noĩe oẽ genu flectit/cę
lestiũ ẽrestriũ ⁊ infernorꝫ: Phil. ij. b. i Deꝰ/nõ pur⁹ hõ. k
Deꝰ/dat⁹ mihi a pne ad redẽptionẽ. l ¶Magnificat⁹ es/
ĩ resurrectiõe. m ¶Vehemẽter/ĩ ascẽsiõe. Et iõ magnifica
tus es vehemẽter: qz parificat⁹ es vehemẽter/hũiliat⁹ vsq̃
ad carnem: sed vsq̃ ad mortẽ/mortẽ autẽ crucis: Phil. ij. b.
✠ Propter q̃d
g ¶Bñdic aia ⁊c. Moraliter: dicit vir iustus et religio/ Moraliter
sus/recolens christi bñficia sibi ⁊ alijs impẽsa: volẽs alios in
uitare ad christi laudẽ: Primo seipsũ inuitat vt nõ solũ dicẽ
do: sz etiã faciẽdo inuitet. Efficacior eñ est ꝑdicatio exẽpli q̃ꝫ
ꝓbi. Uñ Greg⁹. sup Ezech. Ad hoc vt seruet ꝓitas ꝑdicãdi
⁊ teneat/necesse ẽ altitũdo viuẽdi: Iõ cępit iesus facere ⁊ do
cere: Act. j. a. Iõ dicẽ Paul⁹: Ro. xv. d. Nõ audeo loq̃ aliq̃d
eorꝫ q̃ ꝑ me nõ efficit christ⁹. Dicit q̃ bon⁹ ꝑdicator: Bñdic
anima mea dño. Aia dicit/non tñ lingua: Matth. xv. a.
Esa. xxix. d. Ppl's h labijs me honorat. j. Cor. xiij. c. Nã si
orẽ lingua: spũs me⁹ orat. i. flat⁹: mens aũt mea sine fructu ẽ.
Dño/nõ mũdo: sicꝫ in Ps. Beatũ dixerũt ꝓphẽ cui hęc sũt. Ps. 143.
Et Zach. xj. a. Bñdict⁹ deus/diuites facti sum⁹. Mũdũ aũt
nõ deũ bñdicũt: qui magis diligũt mũdũ q̃ꝫ deũ. Illi ꝗo eũ
bñdicũt: q̃ eũ magis diligũt ⁊ mar⁹ estimãt. Uñ addit cõmẽ
dãdo ipsũ: Primo a potẽtia/cũ dicit: h Dñe. Dñs eñ no
mẽ ẽ potẽtię: vt dicẽ Amb. Exo. xv. a. Dñs q̃si vir pugnator/
oipotẽs nomẽ eꝰ. Secũdo a sapiẽtia/cũ dicit: i Deꝰ. Deꝰ
eñ interpretat̃ videẽs. Heb. iiij. d. Oia nuda sũt ⁊ aperta oculis
eꝰ ad quẽ nob sermo. Eccli. xxiij. c. Oculi dñi multo plꝰ luci
diores sup solẽ circũspiciẽtes oẽs vias hoĩum. Tertio a clemẽ
tia/cũ dicẽ: k Deus. i. mihi datꝰ. Esa. ix. b. Paruulꝰ natꝰ ẽ
nob ⁊ filꝰ datꝰ ẽ nob. Et ad q̃d: In potestatẽ nr̃ę redẽptiõis.
Ps. Redẽptionẽ misit dñs ꝓphẽ suo. j. Cor. vj. d. Empti est Ps. 110.
ꝑcio magno. In viaticũ nr̃ę pegriatiõis. Joh. vj. f. Caro mea
est cib⁹ ⁊ sanguis me⁹ pot⁹. Quarto cõmẽdat eũ ab hũilitat
excellẽtia/cũ dicẽ: l ¶Magnificat⁹ es vehemẽt: qz hũilia
tus vehemẽt: vt dictũ est supra. Eccli. xj. a. Sapiẽtia hũiliati
exaltabit caput illi⁹. Dicẽ g: Dñe deꝰ me⁹ magnificat⁹ es
vehemẽt. Ille aũt magnificat eũ q̃ tpales diuitias hñt/plꝰ
✠ amat deũ q̃ꝫ